

INDRETS I VISIONS

Fotopoesia

2007

Poesies: Montse Germà / Fotografies: Ferran Cerdans

Taula

INDRETS 3

1..... 3

2 4

3 5

3..... 6

5 7

VISIONS..... 8

1 8

2 9

3 10

4 11

5 12

6 13

7 14

7 15

8 16

9 17

10 18

11 19

12 20

13 21

14 22

15 23

16 24

CLAROSBSCUR 25

1 25

2 26

3 27

4 28

5 29

6 30

7 31

8 32

9 33

10 34

INDRETS**1**

De dia
soc calma.

De nit,

silenci
sonor.

2

Recorro el rastre
de la bellesa,

a contrallum.

L'instint de l'ànima
m'atrau la causa.

3

Espurnes de precés
damunt l'aparença

de la confusió.

Carícies de plata
cerquen l'impossible.

3

On no hi caben tendreses,
ni tactes,

hi ha un món reblert d'obstacles
i dubtes

en què l'encert s'ignora.

5

Avui palpo els colors d'antigues primaveres.

Apropo del passat la impalpable distància
que recorre l'oblit,

més enllà del seu límit,
amb perfum amarat de brises esborrades.

VISIONS

1

Les branques s'arrapen a les expressions,
pentinen l'indret.

Els espais visibles troben l'harmonia
del procés vital,

fins arribar a un punt de supervivència.

2

Tot ha nascut a través de la vida.
És important reconèixer el batec

que impulsa el tacte.

És important observar un horitzó
gratificant.

3

Desplegament d'imaginació:
finalitat.

Un sol atent desperta estats ocults:
emoció.

Tot existeix juntament amb l'instant.

4

Raconades de detalls
en què els sentits immadurs

assoleixen l'avenir,
l'evolució del to,

la llibertat visual...

5

Sincronitzacions.

Presències llunyanes.

Un paratge extens.

La metàfora nua

d'un món insaciable.

6

El vell mar recull el seu fosc silenci,
com una joguina

que el temps ha malmès. La brisa discreta
acosta el record entre llums dubtoses

de qualsevol fressa.

7

És una edat morta
en els tràgics dies

de la inexperiència.
Gemeguen les petges

sobre el sòl de vidre.

7

L'aigua irisa les percepcions lleugeres
que escampa el somni.

Persegueix l'ona molt més enllà del somni,
la fa visible,

l'espren amb força.

8

Sense anar més lluny,
en qualsevol lloc hi ha un petit motiu.

En canvi, molts cops,
només la raó pot veure la part

que la ment permet.

9

Figures d'escuma manegen l'instint
dels desequilibris.

Quan l'aigua rescati l'últim sentiment
del fons de les causes,

la veu de l'escuma parlarà d'amor.

10

Imatges presidides
per expressions calmoses.

Cristalls misteriosos
dissipen la bonança

de l'efecte hipnòtic.

11

El misteri espia
el cos de la llum,

Fa senyals d'absència,
esgarrapa pors...,

embruixa l'instant.

12

Reflexos glaçats

estripen la pell

de la solitud.

Un lloc emmudit

i absent de remors.

13

Transfiguracions intransitables
d'estructures disperses.

Un mur ple de conceptes.

Per un forat petit entra la fressa

de totes les estones.

14

Circumdats de glaç,
els sons fan un riu de prec

i vetllen el broll.

Més enllà del riu
s'exhibeix un cant discret.

15

Ombres estirades
de fosca i claror

evoquen certeses
als verals incerts,

de contorns tangibles.

16

Allà baix hi ha un profund abisme.

Observa la vacuïtat
d'aquest gran buit inaccessible.

Al fons del fall l'aire és de vidre.

CLAROSBSCUR

1

Negres siluetes
d'elements incerts

edifiquen l'ombra
d'un no-res present,

en un mur pintat d'estats insensibles.

2

Per parlar de grans coses
no fa falta dir res.

Només cal col•locar
cada mot transparent

al seu lloc, sense pressa.

3

Perceps l'escena
d'un món confús i infernal.

Una finestra
closa pertorba l'encant.

L'embruix que t'esvera, t'ha pispat la pau.

4

La claror relaxada mostra les siluetes
que s'exhibeixen en la quietud hipnòtica.

Aquest refugi d'ombres delata son misteri.

Els conceptes són calma dins d'una pau extrema
en què la bonhomia decora l'escenari.

5

Et beus la teva sang coagulada,
com aquell que ningú més l'ha tastada.

Intentes descobrir alguna substància,
capaç d'edulcorar la salabor

de totes les infaustes experiències.

6

Obres la porta amb decisió abrupta.
L'indret fa olor d'aïllament.

Perceps la fressa que t'ha citat a cegues.

Obres la porta a la teva ombra,
en una cambra rànica i desolada.

7

La teva sort s'esmuny enmig de la incertesa.

Ara pronostiques una escena intuïtiva,
allunyada de la realitat.

Darrere la cortina la lluïssor deserta
reflecteix un cos difús de maniquí.

8

Volten les empremtes d'aquest buit ingent,
que el cel desconeix.

El vent mou la fressa del món insegur
amb ales d'ocells

i, de cop i volta, la claror s'estén.

9

Visió meravellada
d'un magnífic besllum

capaç de dialogar
amb el poema visual

captat a l'aire lliure.

10

Duc la flor de gel del meu bosc desfet,
on cap arbre viu, ni cap aire mou,

ni cap fulla cau...

Semblo un mas robat sense res de nou.
M'embolico amb glaç quan el fred s'ajau.